

УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Крайчинського Сергія Станіславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII

м. К и ї в
16 червня 2020 року
№ 123-3(II)/2020

Справа № 3-101/2020(205/20)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Крайчинського Сергія Станіславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436).

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Крайчинський С.С. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 8, частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій статті 55 Конституції України (конституційність) положення пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (далі – Закон), згідно з якими „підпункти 11–27, 45 пункту 7 § 1 цього розділу вводяться в дію через три місяці після набрання чинності цим Законом, не мають зворотної дії в часі та застосовуються до справ, по яким відомості про кримінальне правопорушення, внесені в Єдиний реєстр досудових розслідувань після введення в дію цих змін“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що застосування судами у його справі оспорюваних положень Закону є „дискримінацією, тобто порушенням статті 1 Протоколу № 12 до Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод та статей 3, 8, 24 Конституції України, а також порушенням права на оскарження у суді рішень і дій органів державної влади, як це передбачено статтею 55 Конституції України, тобто є порушенням права на доступ до правосуддя як складової права на справедливий (змагальний) судовий розгляд“.

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання цитує положення Конституції України, Закону, Кримінального процесуального кодексу України, міжнародних документів, посилається на рішення Конституційного Суду

України, судові рішення, у тому числі й у своїй справі, зокрема ухвали Херсонського міського суду Херсонської області від 11 січня 2020 року, Херсонського апеляційного суду від 5 лютого 2020 року, копії яких долучено до конституційної скарги.

У конституційній скарзі Крайчинський С.С. заявив також клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умови її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Як вбачається з аналізу конституційної скарги, автор клопотання лише цитує норми Конституції України, Закону, Кримінального процесуального кодексу України, міжнародні документи, посилається на рішення Конституційного Суду України, однак не аргументує, яким чином положення пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону спричинили порушення його конституційного права на судовий захист та дискримінацію стосовно нього у кримінальному провадженні, що не є обґрунтуванням неконституційності цих положень Закону у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“. Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й аргументовано довести, як саме оспорюваний закон (окремі його положення), який був

застосований в остаточному судовому рішенні в її справі, порушує її гарантоване Конституцією України право (ухвали Першого сенату Конституційного Суду України від 13 червня 2018 року № 20-у(І)/2018, Другого сенату Конституційного Суду України від 3 червня 2020 року № 10-уп(ІІ)/2020).

Крайчинський С.С. фактично не погоджується з остаточним судовим рішенням у його справі, висловлюючи власне бачення щодо вирішення питання зворотної дії в часі норм права, якими встановлено можливість оскарження на досудовому провадженні повідомлення слідчого, прокурора про підозру, що також не є обґрунтуванням неконституційності оспорюваних положень Закону відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Крайчинського Сергія Станіславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до

Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**